DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 1. Miechów, dnia 1. stycznia 1916.

1.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915,

dotyczące pozwoleń na noszenie broni i amunicyi.

§ 1.

Karta na broń.

Pozwolenie noszenia broni i amunicyi (§ 1, ustęp ostatni rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp.) udziela się w formie karty na broń.

§ 2.

Karta na broń łowiecką.

Komenda obwodowa może dla celów polowania zezwolić pewnym, godnym zaufania osobom noszenie potrzebnej do tego broni i należącej do niej amunicyi, jeżeli wykażą, że są uprawnione do polowania; pozwolenie takie wystawia się w formie karty na broń (§ 1); pozwolenie może być każdej chwili cofnięte.

§ 3.

Forma karty na broń.

Karta na broń musi być zaopatrzona fotografią właściciela, wiernie oddającą jego wizerunek i urzędowem potwierdzeniem Komendy obwodowej, że właściciel karty jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia.

Właściciel karty na broń winien podpisać fotografię na samym wizerunku atramentem wobec Komendy, wystawiającej kartę. Fotografię należy wlepić do karty i wycisnąć na niej pieczęć Komendy w ten sposób, aby pieczęć mieściła się mniej więcej w połowie na fotografii, a w połowie na papierze karty na broń.

§ 4.

Treść karty na broń.

Karta na broń ważną jest tylko na rodzaje broni i amunicyi oraz na czas i obszar, na które opiewa.

Do wystawienia karty na broń na czas dłuższy

jak jeden rok, albo na obszar sięgający na kilka obwodów potrzebne jest zezwolenie Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 5.

Legitymowanie się kartą na broń.

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy.

§ 6.

Postanowienia karne.

Przekroczenie tego rozporządzenia — o ile czyn nie podlega § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp. — karane będą przez Komendę obwodową grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do trzech miesięcy.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

2.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915

o wykonywaniu polowania.

§ 1.

Karty łowieckie.

Do wykonywania polowania potrzebne jest pozwolenie Komendy obwodowej.

Pozwolenia udziela się w formie karty łowieckiej.

Kartę łowiecką nadaje się tylko osobom zasługującym na zaufanie. Karta ważna jest na oznaczony w niej rok kalendarzowy i na obszar, na który opiewa; karta może być wystawiona na całą jeneralną gubernię.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

§ 2.

Należytości łowieckie.

Za wystawienie karty łowieckiej pobiera się należytość w wysokości dziesięciu koron.

Należytość łowiecka będzie użyta przez Komendę obwodową na cele dobroczynne.

§ 3.

Certyfikaty łowieckie.

Straży leśnej i lasowym organom nadzorczym c. i k. Zarządu wojskowego wydaje Komenda obwodowa na wniosek obwodowego urzędu lasowego bezpłatnie certyfikaty łowieckie jako legitymacye urzędowe.

Komenda obwodowa może na wniosek obwodowego urzędu lasowego w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wystawić certyfikaty łowieckie także organom straży łowieckiej, ustanowionym przez osoby prywatne, jeżeli udowodniono, że te organa są godne zaufania.

Certyfikat łowiecki zastępuje kartę łowiecką dla obszaru powierzonego nadzorowi właściciela.

§ 4.

Czas ochronny i łowiecki.

Czas ochronny i łowiecki ustanawia się według tabeli.

Polowanie na zwierzynę w czasie ochronnym jest zabronione.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — będą karane przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron, w razie niemożności ściągnięcia aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy łowieckie wydane dotąd przez Komendy, sprawujące administracyę w c. i k. obszarze okupowanym, uchyla się; wydane dotąd karty łowieckie ważne są do 31. grudnia 1915.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ▒

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				
Jelenie i daniele	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒					
Kozły (rogacze)	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒
Zające		▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒			
Jarząbki		▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				
Głuszce i cietrzewie	▒	▒	▒ 15		15 ▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒
Kuropatwy	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				
Bażanty	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				
Przepiórki i dzik. gołębie	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				▒	▒
Dropie		15 ▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				
Ptactwo błotne				15 ▒	▒	▒						
Ptactwo wodne				15 ▒	▒	▒						
Łanie łosiów, jeleni, danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi, ptactwo śpiew.	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒

3.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915,

dotyczące ochrony zwierząt rolniczych.

§ 1.

Zakaz bicia.

Zwierząt następujących rodzajów nie wolno bić, ani sprzedawać na rzeź:

a) cieląt;

b) cielic;

c) krów do czwartego ocielenia i krów polskiej czerwonej rasy, które nie zostały uznane przez weterynarza za jałowe;

d) byków i wołów, które nie wykazują jeszcze przynajmniej sześciu wielkich zębów siecznych;

e) świń niżej stu kilogramów żywej wagi;

f) widocznie brzemiennych rolniczych zwierząt.

§ 2.

Rzeź z konieczności.

Zakaz § 1 nie ma zastosowania, jeżeli zwierzę nie może być utrzymane przy życiu; okoliczność ta musi być potwierdzona przez weterynarza, gdy zachodzi niebezpieczeństwo zwłoki przez urzędowo ustanowionego oglądacza bydła, a w braku takiego przez naczelnika odnośnej gminy. Potwierdzenie musi być wydane na piśmie i zawierać dokładne określenie zwierzęcia, tudzież okoliczności, które spowodowały rzeź z konieczności.

§ 3.

Kupno przez władzę.

Jeżeli sprzedaż zwierzęcia, do którego odnosi się zakaz bicia, jest konieczną, a nie może być przeprowadzoną inaczej jak na rzeź, winien sprzedający donieść o tem Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa zakupi w tym wypadku zwierzę i odstawi je do składu bydła c. i k. Zarządu wojskowego, albo odda rolnikowi na utrzymanie za odpowiedniem wynagrodzeniem. Jak długo jedno z tych zarządzeń nie może być przeprowadzone, winien naczelnik gminny dbać o utrzymanie zwierzęcia.

§ 4.

Upoważnienie do dalszych zarządzeń ochronnych.

Jenerał-Gubernatorstwo może:

wydać dalsze przepisy w celu ochrony stanu zwierząt domowych i ruchu granicznego co do tych zwierząt,

upoważnić pojedyncze Komendy obwodowe do wydania takich przepisów,

ustanowić ceny maksymalne na bydło i mięso.

§ 5.

Kary.

Kto powoduje z umysłu okoliczności, które czynią rzeź z konieczności potrzebną, lub podaje nieprawdziwe daty,

kto uzyskuje lub usiłuje uzyskać potwierdzenie, że rzeź z konieczności jest potrzebną, przez wprowadzenie w błąd,

kto działa wbrew niniejszemu rozporządzeniu lub przepisom wydanym na jego podstawie,

będzie — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — karany przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Konfiskata.

Obok kary (§ 5) można orzec konfiskatę zwierząt żywych lub bitych, będących własnością skazanego, których rzeź lub sprzedaż była przedmiotem orzeczenia karnego.

Jeżeli nielegalnie bite zwierzęta zostały już odsprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

4.

Zasiłki dla rosyjskich poddanych.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa będą aż do dalszego zarządzenia wypłacane zasiłki pieniężne, względnie zasiłki na utrzymanie następującym kategoryom osób rzeczywiście potrzebujących wsparcia:

1) Wszystkim osobom, które były w czynnej służbie rządu rosyjskiego i pozostały w obszarze okupowanym (urzędnicy i słudzy).

2) Członkom rodziny rosyjskich żołnierzy należących do stanu załogi, którzy na podstawie ustaw rosyjskich uprawnieni byli do pobierania zasiłków na utrzymanie, jednak z tem ograniczeniem, że zasiłek ten dla wszystkich uprawnionych członków rodziny nie może przenosić miesięcznie kwoty 30 koron.

Prośby należy wnosić na ręce wójta, który pod własną odpowiedzialnością ma potwierdzić:

a) że proszącemu wedle ustaw rosyjskich przysługuje prawo żądania zasiłku na utrzymanie i

b) że proszący rzeczywiście pozbawiony jest niezbędnych środków utrzymania.

3) Rodzinom tych rosyjskich funkcyonaryuszy państwowych, którzy z powodu wojny opuścili obszar okupowany a ze względu na swe obowiązki służbowe (służba kolejowa i t. d.) nie mogli zabrać ze sobą swych rodzin.

Potrzeba wypłacania zasiłków będzie w każdym pojedynczym wypadku ściśle badaną.

II. Rosyjskim pensyonistom (emerytom), którzy:

a) stale są zamieszkali na obszarze okupowanym,

b) roszczenie co do poboru emerytury dokumentami wykażą,

c) udowodnią, iż nie posiadają żadnych środków utrzymania, oraz

d) zachowują się nienagannie i bez zarzutu pod względem politycznym mogą być wypłacane stałe zasiłki miesięcznie aż do wysokości połowy przysługujących im poborów emerytalnych.

Pod »pensyonistami« w powyższem znaczeniu, należy rozumieć także wszystkich rosyjskich inwalidów wojskowych, następnie te wdowy i sieroty, które pobierały dotychczas od rządu rosyjskiego pensye, względnie dodatki na utrzymanie.

Potrzebne dowody należy złożyć u wójtów.

5.

Przyjmowanie mieszkańców obszaru okupowanego do pomocniczej służby przy c. i k. straży skarbowej.

C. i k. Naczelna Komenda etapowa reskryptem z dnia 1. grudnia 1915, L. 112.588 zezwoliła na przyjęcie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców okupowanego kraju do pomocniczej służby przy c. i k. straży skarbowej po uprzedniem wyszkoleniu przez c. i k. Komendę straży skarbowej w Lublinie.

I. Warunki przyjęcia.

a) fizyczne uzdolnienie,

b) dokładna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie (ze znajomością języka niemieckiego będą mieli pierwszeństwo),

c) odpowiednia zadaniu służby inteligencya,

d) nieskazitelne zachowanie się,

e) wiek; przekroczony rok 18, nieprzekroczony rok 35,

f) posiadanie ciepłego koca, dobrego ciepłego ubrania, takiego samego obuwia i bielizny.

Niepełnoletni mają wykazać się pisemnem pozwoleniem ojca (opiekuna), które ma być przez gminę potwierdzone.

Postanowienia co do wynagrodzenia:

Przyjęci kandydaci otrzymają dzienne wynagrodzenie (5) pięć koron, które będzie im wypłacane od dnia zgłoszenia się przy c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie co 5 dni z góry.

Inne należytości nie mogą być przyznane.

Służbę mają wykonywać w swojem własnem ubraniu. Pomieszczeniem przyjętych, a prawdopodobnie i dostarczeniem taniego i zdrowego pożywienia, które mają opłacać z dziennego wynagrodzenia, zajmie się c. i k. Komenda straży skarbowej.

Zgłaszających czyni się uważnymi, że na czas dobrowolnego przyjęcia obowiązków, podlegają władzy wojskowej, co też uroczyście przyrzekną. Niedbalstwo w służbie, opuszczanie się, nieuczciwe lub też zbrodnicze postępki pociągną za sobą nietylko uwolnienie ze

służby, lecz nadto karę na podstawie wojskowej ustawy karnej.

Ochotnicy mają się zgłaszać wraz z dokumentami (jak świadectwa szkolne i t. d.) dnia 10. stycznia 1916 w c. i k. Komendzie obwodowej w Miechowie.

6.

Handel końmi.

Stwierdzono, iż w obwodach posiadających mało koni, ciągle jeszcze sprzedaje się konie w kierunku na zachód, oraz przemyca się je na północ i południe za granicę obszaru okupowanego.

Ponieważ takie postępowanie przynosi dotkliwe szkody rolnictwu, przeto zarządza się na podstawie reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa z dnia 27. października 1915 Nr. 5445 co następuje:

1) Osoby zamierzające trudnić się zawodowo handlem koni muszą posiadać licencyę, wystawioną przez c. i k. Komendę obwodową, którą należy wykazać się na każde żądanie organów kontrolnych.

2) Sprzedaż koni z jednego obwodu do drugiego może odbywać się tylko za osobnem pozwoleniem c. i k. Komendy obwodowej.

Nad wykonywaniem tych zarządzeń czuwać będą posterunki c. i k. Żandarmeryi i straży skarbowej, które obowiązane są odstawić wykraczających wraz z końmi do c. i k. Komendy obwodowej w celu ukarania.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane grzywnami do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

7.

Wystawianie zwłok w kościołach.

W sprawie wystawiania zwłok w kościołach zarządza się co następuje:

Zwłoki osób zmarłych na tyfus plamisty, ospę, cholerę azyatycką, dżumę, należy przenieść z możliwym pośpiechem do trupiarni.

Przy wystąpieniu szkarlatyny, dyfteryi, wąglika albo nosacizny może być również zarządzone przeniesienie do trupiarni zwłok osób zmarłych na te choroby. Jeżeli sprowadzenie zwłok do trupiarni jest niemożliwe, należy je aż do pogrzebania osobno umieścić, żeby osoby niepowołane nie miały do nich przystępu.

W wypadkach chorób zakaźnych zwłok w kościele wystawiać nie wolno.

8.

Ułatwianie ucieczki jeńcom wojennym.

Kto jeńcom wojennym pomaga przy ucieczce, czy to przez ułatwienie im ucieczki, czy też przez udzielanie im pomieszczenia w domach, stajniach, chatach i t. d. lub dostarczenie ubrań cywilnych, będzie surowo ukaranym.

9.

Zajęcie zapasów kłaków, konopi i przędziwa.

Wszelkie zapasy lnu, kłaków, konopi i przędziwa znajdujące się w obrębie tutejszego obwodu, zostają zajęte na cele wojskowe.

Zbieranie tych zapasów odbywać się będzie gminami za zapłatą z uwzględnieniem ustanowionych cen najwyższych; za pośrednictwem urzędów gminnych i żandarmeryi ogłosi się następnie dni, w których nastąpi odbiór towarów w pojedynczych gminach.

Wójtowie i żandarmerya mają przygotować odpowiednie składy na pomieszczenie tych towarów. W tych składach należy już teraz towary znajdujące się i zajęte w dotyczącej gminie powoli gromadzić, by później przy odbiorze ich nie było zwłoki.

Zajęciem towarów mają się zajmować wójtowie i sołtysi pod nadzorem, względnie przy współdziałaniu żandarmeryi, która przy sposobności patrolowania ma się przekonywać, czy wójtowie temu obowiązkowi należycie czynią zadość, w przeciwnym zaś razie ma sama natychmiast wkroczyć a o dotyczącym wójcie, lub sołtysie donieść władzy.

Jeżeli w pewnej gminie odbiór w pojedynczych miejscowościach już przeprowadzono, natenczas należy wszystkie towary umieścić w dogodnie położonym magazynie gminnym i donieść o tem Komendzie obwodowej z podaniem ilości wszystkich zapasów i miejsca składu.

Zatajone zapasy tych towarów znalezione po dniu, który później będzie ustanowiony, skonfiskuje się bez zapłaty.

Taksamo należy płótno zbędne dla ludności gromadzić w wymienionych składach. Na razie jednak co do tego artykułu nie wywiera się przymusu.

Wywóz wszystkich wymienionych towarów z obszaru okupowanego jest surowo zabroniony.

10.

Wywóz drzewa do niemieckiego okupowanego obszaru.

Zapotrzebowanie drzewa budulcowego i opałowego dla celów wojskowych i kolejowych, jak również dla

zarządu wojskowego, pogorzelców, ubogich miejscowych, a w końcu jako materyału opałowego w zastępstwie węgla, w ostatnich czasach tak wzrosło, że pokrycie z lasów państwowych stało się niemożliwem.

Z uwagi na to należy z jednej strony lasy prywatne użytkować, a z drugiej strony zapobiegać wywozowi drzewa.

Zakazuje się zatem wszelkiego wywozu drzewa także i opałowego z c. i k. austro-węgierskiego do niemieckiego obszaru okupowanego i do Niemiec, z tem, iż c. i k. Komenda obwodowa przeciw wszelkiemu przemytnictwu wystąpi z całą energią.

Poleca się właścicielom lasów, zarządcom, administratorom majoratów i dzierżawcom zawiadomić c. i k. Komendę obwodową o każdorazowym sposobie zużytkowania masy drzewnej.

Prywatni właściciele drzewa okrągłego i materyału rżniętego mają swoje zapasy sprzedawać w c. i k. okupowanym obszarze i w Monarchii austro-węgierskiej.

O ileby dla pewnych gatunków drzewa nie było zbytu, należy o tem donieść za pośrednictwem c. i k. Komendy obwodowej do wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa przy równoczesnem podaniu ceny loco stacya Miechów, masy drzewnej i gatunku, a wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zarządzi zakupno dla celów Armii.

Zapotrzebowanie dla celów wojskowych ogranicza się na dostawie progów kolejowych, specyalnego drzewa dla budowli kolejowych, pilotów i drzewa opałowego w każdej ilości.

Bliższe szczegóły o wymiarach i formie udzieli c. i k. obwodowy Urząd leśny.

11.

Zakupno drzewa olchowego.

Austryackie Towarzystwo przemysłu drzewnego w Klosterneuburgu zakupi większą ilość drzewa olchowego.

Właściciele lasów, względnie zarządcy zechcą zawiadomić c. i k. obwodowy zarząd leśny w Miechowie przed 20. stycznia 1916 r. pisemnie lub ustnie, jaką ilość drzewa olchowego mogą sprzedać, za jaką cenę, na miejscu w lesie bez przeróbki, względnie z przeróbką i z odstawą do stacyi kolejowej w Miechowie.

12.

Sądy gminne — Użycie stempli.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1916 wprowadza się do użytku w sądach gminnych znaczki stemplowe, które mają być nalepiane na akcie i w ten sposób przestemplowane, aby odcisk pieczątki sądowej widoczny był w połowie na znaczku stemplowym, a w połowie na papierze.

Każdy sędzia gminny ma zatem zaopatrzyć się w kasie c. i k. Komendy obwodowej w odpowiednią ilość i jakość znaczków stemplowych.

Należytości kancelaryjne nadal należy pobierać w gotówce.

13.

Obrońcy prywatni.

P r y w a t n i o b r o ń c y, którzy w roku 1916 chcą mieć prawo zastępstwa przed sądami gminnymi i sądem pokoju, tudzież w instancyi apelacyjnej dla tych sądów, mają najpóźniej do dnia 15. stycznia 1916 wnieść w myśl art. 406^5 ust. org. podanie do c. i k. Sądu obwodowego przy dołączeniu kwitu kasowego c. i k. Komendy obwodowej, że roczną należytość w kwocie 40 rb. t. j. 80 kor. przepisaną art. 406^9 ust. org. zapłacili.

Tylko wydane na podstawie wniesionego podania poświadczenie, uprawniać będzie do zastępstwa.

14.

Słupki niwelacyjne.

Zdarza się bardzo często, że ludność prawdopodobnie nie zdając sobie sprawy z ważności i doniosłości słupków niwelacyjnych, słupki te umieszczane przez przedsiębiorstwo budowy kolei polnej usuwa i używa jako materyału opałowego.

Poleca się c. i k. Żandarmeryi, Naczelnikom gmin i sołtysom, aby pouczyli ludność o znaczeniu i ważności tych słupków i w sposób w miejscu przyjęty ogłosili, że w przyszłości każdy wypadek samowolnego usunięcia słupków niwelacyjnych będzie surowo ukarany.

15.

Kary.

Z powodu nieuprawnionego posiadania broni i amunicyi zostali ukarani:

Piotr Zdechlik z Miechowa grzywną 100 K.; Franciszek Miliński z Miechowa grzywną 50 K.; Kazimierz Adamski z Książa Małego grzywną 50 K.; Jan Milewski z Książa Małego grzywną 50 K.; Teofil Kupiec z Książa Małego grzywną 50 K.; Teofil Bożek z Częstochowic grzywną 100 K.; Ignacy Bożek z Częstochowic grzywną 100 K.; Józef Rotter z Karczówki grzywną 100 K.

Za chwytanie zwierząt łownych i ptaków na sidła i łapki zostali ukarani:

Jan Luty z Wolicy grzywną 100 K.; Jan Bzdzun z Wolicy grzywną 100 K.; Józef Zbyń z Wolicy grzywną 100 K.; Andrzej Zadewski z Wolicy grzywną 100 K.

16.

Wyroki.

Sąd c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie ukarał następujące osoby:

1) Władysława Binkiewicza z Kępia za uszustwo popełnione przez to, że w podaniu do Komendy obwodowej fałszywie podał, jakoby wojsko zarekwirowało mu konia wartości 400 koron — dwumiesięcznem więzieniem;

2) Jakóba Dudzika z Zębocina i Stanisława Mierwę z Więckowic z powodu współwiny w wyżej wspomnianem oszustwie, ponieważ własnym podpisem potwierdzili oszukańcze żądania Władysława Binkiewicza — każdego z nich dwumiesięcznem więzieniem;

3) Stanisława Kubika z Kowali za oszustwo popełnione przez to, że w podaniu wniesionem do Komendy obwodowej fałszywie podał, jakoby wojsko zarekwirowało mu krowę wartości 375 koron — dwumiesięcznem więzieniem;

4) Stanisława Gołębia, Tomasza Gołębia i Piotra Wichulskiego z Kowali za oszustwo, względnie współwinę w oszustwie popełnioną przez to, że w podaniu o odszkodowanie z powodu rekwizycyi podali fałszywe okoliczności, względnie okoliczności te jako świadkowie fałszywie potwierdzili — każdego z nich sześciotygodniowem więzieniem;

5) Jana Karpałę z Górnego Węzerowa za ciężkie uszkodzenie ciała popełnione przez to, że po kłótni i bitce strzelał za uciekającymi przeciwnikami z rosyjskiego karabinu i ciężko zranił Franciszka Podsiadłę, jak również za niedozwolone posiadanie broni — sześciomiesięcznem, obostrzonem więzieniem;

6) Jana Romana z Marcinkowic za zbrodnię gwałtu publicznego, uszkodzenia ciała i kradzieży — dziesięciomiesięcznem, ciężkiem, obostrzonem więzieniem.

Zbrodni tych dopuścił się Roman przez to, że w domu Piotra Wojtali złośliwie powybijał szyby, wyłamał ramy okien i rzucił do izby mieszkalnej trzy kamienie, przez co mógł kogoś zranić, dalej, że Piotra Wojtalę uderzył łopatą w głowę a nadto ukradł mu 16 rubli.

17.

Wyrok śmierci.

C. i k. Sąd doraźny jako sąd orzekający w Końsku na podstawie rozprawy głównej przeprowadzonej dnia 15. listopada 1915 orzekł:

Bolesława Kwiecińskiego, urodzonego w Jedlisku, w powiecie radomskim, w Polsce, lat 33, religii rzym.-katol., stanu wolnego, murarza, zamieszkałego w Radomiu, uznaje się winnym czynnego współudziału w zamordowaniu żandarma Józefa Svatika, popełnionego przez to, że będąc dnia 27. października 1915 w Szydłowcach w towarzystwie kilku na razie zbiegłych wspólników, którzy w chwili aresztowania ich przez żandarmeryę z powodu podejrzenia o rabunek, celem udaremnienia aresztowania w zamiarze morderstwa zamordowali żandarma Jerzego Molnera i Józefa Svatika, w tym samym złym zamiarze przyczynił się do zamordowania żandarma Svatika, wskutek czego dopuścił się zbrodni morderstwa z §§ 413 i 414:4 wojskowej ustawy karnej.

W myśl § 415 w. u. k. i rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z 16. marca 1915 Op. Nr. 32183 skazuje się Kwiecińskiego na karę śmierci przez powieszenie.

Kara śmierci została tego samego dnia wykonaną.

18.

Ogłoszenie.

U Stanisława Czajkowskiego w Dąbrówce Daniszowskiej i u Piotra Loska z miejscowości Śląsko, zajęto po jednym koniu i chłopskim wozie; przedmioty te pochodzą według wszelkiego prawdopodobieństwa z kradzieży.

Jeden z tych koni jest ogierem czteroletnim, siwym, średniej wielkości, o krótko ciętym ogonie, drugi koń jest klaczą około sześcioletnią o siwej grzywie i również krótko ciętym ogonie.

Jeden wóz urządzony jest na parę koni, drugi na jednego konia.

Wymienione przedmioty ukradziono prawdopodobnie w okolicy Radomia a to w ten sposób, że Franciszek Suski, Józef Pawłowski i Adolf Borowiec przywieźli je z Radomia do siostry Franciszka Suskiego, Łucyi Wolskiej, do miejscowości Śląsko, gdzie je dalej pozbyto.

Zajęte konie oddano sołtysowi Franciszkowi Kolędzie z miejscowości Lipsko w przechowanie i opiekę; wozy natomiast znajdują się na posterunku żandarmeryi w Lipsku.

Prawni właściciele wspomnianych koni i wozów mają się zgłosić w Sądzie wojskowym c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku celem legitymowania się i wykazania swych prawnych pretensyi.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

19.

List gończy.

1) Bzinkowski Wincenty, urodzony w Majkowie, gmina Wąchock, prawdopodobnie tamże przynależny, niskiego wzrostu, krępy, piegowaty, blondyn bez zarostu, nosi ubranie marynarkowe i

2) Bzinkowska Maryanna, żona Wincentego, szczupła, szatynka, bardzo rozmowna, — są silnie podejrzani o kradzież krowy na szkodę Teodory Duda z Majkowic.

Uprasza się wszystkie Komendy obwodowe, władze bezpieczeństwa i organy, by śledziły za zbiegłymi obwinionymi i w razie przychwycenia tychże, przyaresztowały i odstawiły do najbliższego właściwego sądu wojskowego.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

20.

List gończy.

August Śliwoń ur. w Kalinie Małej, gm. Wielko Zagórze, obwód miechowski, tamże przynależny, zamieszkały w Starczynowie, gm. Bolesław, obwód olkuski, lat 16, rzym.-kat., stanu wolnego, syn wieśniaka, miał ukraść dnia 15. października b. r. Janowi Kalwie z Lgoty, gm. Rzeżuśnia, zaszedłszy z tyłu niepostrzeżenie kwotę 257 rubli z kieszeni od spodni a potem uciekł.

Rysopis:

Włosy czarne, oczy szare, nos, usta, broda prop., twarz chuda, podłużna, znaki szczególne albo ułomności żadne, mówi językiem polskim, wzrost mały, średniej tuszy.

W ostatnim czasie chodził w czarnym dość znoszonym ubiorze.

Wyżej wymieniony, jako podejrzany o zbrodnię kradzieży wedł. §§ 457, 459 W. U. K. jest ścigany listami gończymi.

Uprasza się zatem wszystkie Komendy, sądy, władze i organy bezpieczeństwa, aby go w razie napotkania aresztowały i dostawiły najbliższej władzy wojskowej lub bezpieczeństwa.

Z Sądu c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie.

Miechów, dnia 13. grudnia 1915.

C. i k. Komendant Obwodu:

FRANCISZEK PREVEAUX, podpułkownik, m. p.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Sp.